

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์

The Relationship between Academic Administration and Disciplines in
Learning Organization in Extended School of the Fifth Education Network
Under the Office of Ranong Primary Education Service

มณฑาทิพย์ เหมรัตน์¹, ดร.กัญญ์รัชการย์ นิลวรรณ²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ganratchakan.ni@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารวิชาการ และศึกษาวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 73 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษา พบว่า

1. การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. วินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ การบริหารวิชาการ, วินัย, องค์กรแห่งการเรียนรู้

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

Abstract

The purpose of this study were to study the academic administration, disciplines in learning organization of the extended schools of the fifth education network under the office of ranong primary education service. and the relationship between academic administration and disciplines in learning organization in these schools. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation and Pearson’s Product Moment Correlation.

The research findings were as follows:

- 1) Academic administration of the extended school of the fifth education network under the office of ranong primary education service was at a high level for the overall aspects.
- 2) Disciplines in learning organization of these schools was at a high level, both overall and each aspects.
- 3) The relationship between academic administration and disciplines in learning organization of these schools was positive and had statistical significant at .01

Keywords Academic administration, Disciplines, Learning organization,

บทนำ

ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มีเป้าหมายสูงสุด คือการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ 2546:1) ได้กำหนดงานบริหารโรงเรียนไว้ 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นไปอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายและความคาดหวังของหลักสูตร ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญกับงานวิชาการเป็นอย่างมาก ส่วนงานด้านอื่นๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรการที่จะตรวจสอบว่าสถานศึกษาใดผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานวิชาการ สามารถดูได้จากสถานศึกษามีขอบเขตของงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนางาน ครูมีความตระหนักของงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ๆ ในการพัฒนางาน ครู มีความตระหนักและร่วมมือกันพัฒนางานวิชาการอย่างจริงจัง สามารถนำปรัชญาของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติตามโครงการต่างๆ ได้อย่างดีเยี่ยม และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ (จันทร์ธานี สงวนนาม 2545:143)

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

การบริหารงานวิชาการเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร การบริหารงานวิชาการคือการบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด เพราะเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาทุกแห่ง คือการให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่ผู้เรียน (ภิญโญ สาธร 2526: 324) การบริหารวิชาการประกอบด้วยงานหลายอย่าง สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการคือหลักสูตร เป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำในการนำไปใช้ในแต่ละสถานศึกษาจึงแตกต่างกันไป การจัดโปรแกรมการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างเช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ รวมทั้งผู้เรียนด้วย (สงวน สุทธิเลิศอรุณ 2533:133) ดังนั้น การบริหารงานด้านวิชาการเป็นงานที่ผู้บริหารต้องใช้ความพยายามและความสามารถอย่างมาก เพื่อนำคณะผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนประสานการนำทรัพยากรการบริหาร มาใช้ในกระบวนการบริหารให้การบริหารงานวิชาการบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารโรงเรียน และการที่ผู้บริหารจะทำหน้าที่การบริหารงานวิชาการได้อย่างสมบูรณ์จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารวิชาการ และเข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการ

ปัจจุบันองค์การทางการศึกษาอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลต่อความอยู่รอดขององค์การอย่างมาก ดังนั้นการปรับตัวขององค์การเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์การทางการศึกษา เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การปรับตัวขององค์การเกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ของสมาชิกในองค์การ การเรียนรู้จะช่วยให้องค์การมีศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ จึงจะเกิดการพัฒนาที่รวดเร็วและยั่งยืน องค์การต่างๆ ในยุคนี้ จึงต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ก้าวทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หรือวิทยาการสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เพื่อให้้องค์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จำเป็นต้องดำเนินการจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาองค์การให้มีวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) โดยที่สมาชิกในองค์การทุกคนได้มีส่วนร่วมในการสร้างผลงานไปพร้อมๆ กัน กับการเรียนรู้ จึงจะทำให้้องค์การสามารถปรับเปลี่ยนไปอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 2)

จำเรียง วัลย์วัฒน์ และเบญจมาศ อ่ำพันธ์ (2544 : 11) ได้กล่าวว่า วินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารองค์การยุคใหม่ ซึ่งจะเป็นยุคที่เน้นการพัฒนาไปที่ทรัพยากรบุคคลกันอย่างสูงสุด และในการที่จะทำให้องค์การเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ต้องอาศัยหลัก 5 ประการ (Five Disciplines) ที่เซนเก้ (Senge. 1990 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผลต่อความเป็น้องค์การแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) แบบแผนความคิดอ่าน (Mental Models) วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) การเรียนรู้ของทีม (Team Learning) และการคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) สถานศึกษาเป็น้องค์การทางการศึกษาที่มีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมเป็นคนดี คนเก่ง และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงถูกคาดหวังจากสังคมไว้สูงที่จะเป็นกลไกในการพัฒนาเยาวชนไปสู่

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

สังคมที่พึงปรารถนา สถานศึกษาจึงควรสร้างวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในการดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง ฮอยและมิสเกล (Hoy and Miskel. 1991 : 237; อ้างถึงในวิโรจน์ สารรัตนะ. 2546 : 7-8) ได้กล่าวว่า สถานศึกษาเป็นองค์กรให้การบริการที่ผูกพันกับเรื่องของการสอนและการเรียนรู้เป็นหลัก เป้าหมายสุดท้ายของสถานศึกษาก็คือ การเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นในบรรดาองค์การประเภทต่างๆ สถานศึกษาจึงควรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มากกว่าองค์การประเภทใดๆ

องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ผู้บริหารยุคใหม่จะต้องสร้างขึ้น เป็นสิ่งที่จะต้องแสดงภาวะความเป็นผู้นำในการจัดหาหรือแสวงหาโอกาสเพื่อให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยความเชื่อว่า “คนยิ่งเรียนรู้ ก็ยิ่งขยายขีดความสามารถของตนออกไป” และ “องค์กรที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ก็จะเติบโต และพัฒนาต่อไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด” (Senge, 1990 อ้างใน Hughes, 1999) ปัจจัยที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้มีการพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิผลสำเร็จนั้น ผู้บริหารเป็นปัจจัยและเป็นกลไกสำคัญที่สุดในการเปลี่ยนแปลง และจัดให้มีกระบวนการติดต่อสื่อสารเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจ รับรู้ถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน ผลลัพธ์เพื่อให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมในความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนา (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. 2545 : 67) เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา จึงขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในการที่จะสร้างองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่แท้จริง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา มีนโยบายด้านการบริหารวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของสถานศึกษา ให้มีวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา เป็นการสร้างวินัยในการทำงานของแต่ละบุคคลให้กับบุคลากรทุกฝ่าย ได้แก่ ความรอบรู้แห่งตน แบบแผนความคิดอ่าน และวิสัยทัศน์ร่วม สู่วินัยในการทำงานประจำองค์กร อันได้แก่ การเรียนรู้ของทีม การคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมาย ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ที่จะยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงพัฒนาด้านต่างๆ อันจะส่งผลให้การบริหารวิชาการของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้การดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถานศึกษาสะดวก คล่องตัว เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และได้รับความช่วยเหลือเพื่อให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ให้มากที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการ และวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เพื่อจะเป็นสารสนเทศในการนำไปใช้วางแผน ส่งเสริม และพัฒนาการบริหารวิชาการของสถานศึกษาต่อไป

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง
2. เพื่อศึกษาวิสัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวิสัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอน ในโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง จำนวน 90 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน ในโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 73 คน

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนมากที่สุดที่ยอมรับได้

2. ขอบเขตตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และ ประสบการณ์ทำงาน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable)

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม ดังนี้

- 2.2.1. ตัวแปรตามที่ 1 การบริหารวิชาการของสถานศึกษา ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง ประกอบด้วย การบริหารวิชาการ 12 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอน 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนวการศึกษา 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัด

2.2.2. ตัวแปรตามที่ 2 วินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ประกอบด้วย วินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความรอบรู้แห่งตน 2) แบบแผนความคิดอ่าน 3) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 4) การเรียนรู้ร่วมกันของทีม 5) การคิดอย่างเป็นระบบ

3. ขอบเขตเวลา

ผู้วิจัยทำการวิจัยตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2559 ถึง เดือนมกราคม 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา

2. ขั้นตอนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient) จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach) ด้านการบริหารวิชาการ เท่ากับ 0.92 และด้านวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ เท่ากับ 0.91 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้ว ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อนำไปขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 74 คน ด้วยตนเอง ในกรณีที่ไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะติดตามประสานงานกับโรงเรียน เพื่อติดตามและรวบรวมให้ครบตามจำนวน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ และขนาดของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาการบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ และแปลความหมาย ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการบริหารวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการบริหารวิชาการอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีการบริหารวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ และแปลความหมาย ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ (r) เป็นลบแสดงว่า ตัวแปรที่ศึกษาทั้งสองชุดมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้าม หากค่าความสัมพันธ์ (r) เป็นบวก แสดงว่าตัวแปรที่ศึกษาทั้งสองชุดมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน และใช้เกณฑ์การแปลความหมายของระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์.2552 : 314)

0.90 ขึ้นไป	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
0.70 – 0.89	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
0.30 – 0.69	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ต่ำกว่า 0.30	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
0.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการบริหารวิชาการน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัด

2. วินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านความรอบรู้แห่งตน ด้านการเรียนรู้ของทีม และด้านวิสัยทัศน์ร่วม ส่วนด้านที่มีวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่น้อยที่สุด คือ แบบแผนความคิดอ่าน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการเทียบโอน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน มีความสัมพันธ์กับวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัด มีความสัมพันธ์กับวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนขยายโอกาสเครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง ผู้ศึกษาจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ และอภิปรายผลจากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ดังนี้

1. การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระนง โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะครูผู้สอนเห็นว่าการบริหารวิชาการเป็นการบริหารงานที่รวมภารกิจหลักของหน่วยงานหรือสถานศึกษาที่บ่งบอกถึงปรัชญา จุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้รับบริการ ซึ่งได้แก่นักเรียน หรือบุคคลในชุมชนได้รับการพัฒนาตนเองด้านความรู้ เจต

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

คติและทักษะในศาสตร์ต่างๆ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา (ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. 2551. : 2) นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 ข : 33) ได้กำหนดให้วิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในทางเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่า การบริหารวิชาการที่ประสบความสำเร็จย่อมส่งผลให้การศึกษามีประสิทธิผลเป็นผลสืบเนื่องกันไปอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณภา แซ่ตัน ได้ศึกษาการบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มบูรพาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ โคตรสมบัติ ซึ่งศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ผลการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก (พัชรินทร์ โคตรสมบัติ, 2556 : บทคัดย่อ)

2. วินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนเห็นว่าจำเป็นต้องพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ส่งผ่านข้อมูลถึงกันอย่างเป็นไปอย่างรวดเร็ว เพื่อทำให้โครงสร้างองค์กรเคลื่อนไหวต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี ได้สนับสนุนให้สถานศึกษาใช้หลักการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา และตามที่ เซนเก้ (Senge. 1990 : 42-44) ได้นำเสนอองค์ประกอบ 5 ประการในการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เรียกว่า วินัย 5 ประการ (The Fifth Discipline) ซึ่งเป็นแนวทางพื้นฐานของการทำงานที่องค์กรจะต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ และยังเป็นวินัยที่สมาชิกทุกคนในองค์กรจะต้องร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ประสบผลสำเร็จสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยา จันทระเสนา ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 พบว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาทั้งในภาพรวมและหลักการปฏิบัติ 5 ประการขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก (กฤติยา จันทระเสนา, 2556 , หน้า 195) สอดคล้องกับงานวิจัย ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ ที่ได้ศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนตามความเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ราชบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์, 2556 : บทคัดย่อ)

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง โดยรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานของสถานศึกษาตามกลยุทธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อร่วมกันยกระดับคุณภาพการบริหารวิชาการของสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ กล่าวคือ การบริหารวิชาการของสถานศึกษาจะต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกองค์กรเข้ามาสร้างเสริมโดยใช้การแลกเปลี่ยนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพในการทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดแนวทางอันเป็นแบบแผนในการดำเนินงาน มีการแบ่งปันประสบการณ์อันเป็นภาพในอนาคตขององค์กรซึ่งเป็นเป้าหมายเพื่อไปถึงการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเพื่อใช้วางแผนการทำงานให้เกิดข้อบกพร่องน้อยที่สุดจนเกิดเป็นรูปแบบทางความคิดอันเป็นระบบ และในที่สุดแล้ววินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จะเป็นประโยชน์ให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายขององค์กร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง, 2557 : 45) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิติพงษ์ วรณรี ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนกับประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 1 พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ปิติพงษ์ วรณรี, 2551 : บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติยา จันทระเสนา ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (กฤติยา จันทระเสนา, 2556 : บทคัดย่อ)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่ บุคคล ครอบครัวยุติธรรม หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัด สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการให้แก่ฝ่ายต่างๆ ได้มีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น กิจกรรมการให้บริการด้านวิชาการที่สามารถเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่งวิชาการในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมที่ร่วมกับชุมชน และการเข้าร่วมกิจกรรมกับสถาบัน การศึกษาอื่น เป็นต้น

1.2 วินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส เครือข่ายการจัดการศึกษาที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ในด้านของแบบแผนการคิดอ่าน ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้ฝึกฝนตนเองให้เป็นคนใฝ่รู้ตลอดเวลา ฝึกให้มีการวางแผนเป็นกระบวนการ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

เรียนรู้ เพื่อให้พัฒนาความคิดตามความเชื่อและกระบวนต่างๆ อันจะนำไปสู่การมีแบบแผนการคิดอ่านที่สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จากตัวแปรอื่นๆ เช่น ตามขนาดของสถานศึกษา ตามกลุ่มเครือข่ายการจัดการศึกษา เป็นต้น
- 2.2 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารวิชาการและการบริหารด้านอื่นๆ ของสถานศึกษา
- 2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานด้านอื่นๆ ของสถานศึกษากับวินัยในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการบริหารงานของสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กฤติยา จันทรเสนา. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2544. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

จำเรียง วยวัฒน์ และเบญจมาศ อ่ำพันธ์. (2544). วินัย 5 ประการพื้นฐานองค์กรการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

จันทรานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีแนวปฏิบัติการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บুদ্ধพอยท์

ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์. (2556). ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ 3(1), 139

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). การบริหารวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา. ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2552). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ต โปรเกรสซิฟ.

ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. (2545). ความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐในการบริหารจัดการระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นงานตามยุทธศาสตร์ชาติ. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด.

ปิติพงษ์ วรรณรี. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุพรรณบุรี.

ผศ.ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2555). การพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ : แนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม วารสารวิทยบริการ 23(1), 17

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

- พัชรินทร์ โคตรสมบัติ. (2556). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 9(พิเศษ), 437
- ภิญโญ สาธร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิชย์.
- วรรณภา แซ่ตัน. (2556). การบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มบูรพาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2546). โรงเรียน : องค์การแห่งการเรียนรู้ กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีทางการบริหาร. กรุงเทพฯ: อักษรวิพัฒน์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง. (2557). แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2556-2559. ระนอง: สำนักงานฯ.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2533). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทศาลการพิมพ์
- Senge. (1990). The Fifth Discipline : The Art and Practice of the learning Organization. New York: Doubleday.